

Så dette lovforslag er overflødigt, og vi havde ønsket, at det var blevet overladt til arbejdsmarkedets parter at finde ud af at regulere området.

Men lad mig så også sige, at når det nu skal være, vil jeg da gerne have lov til at rose ministeren for, at man netop har bygget forslaget således op, at det bygger på en formålsregulering frem for en metoderegulering. Det synes jeg er positivt.

Men som sagt: Fremskridtspartiet kan ikke støtte lovforslaget.

Bruno Jerup (EL):

Da vores ordfører, fru Jette Gottlieb, ikke er til stede, skal jeg fremføre følgende:

Det er et lovforslag, som er en genfremsættelse af lovforslaget om brug af helbredsoplysninger m.v. på arbejdsmarkedet fra sidste folketingssamling, og forslaget er et resultat af et meget grundigt arbejde i Gentestudvalget.

Allerede dengang tilkendegav Enhedslisten, at vi kunne tilslutte os principperne i forslaget, for som det er i dag, spørger arbejdsgiverne jo om hvad som helst for at kunne sortere ansøgere fra uden hensyn til, om der overhovedet er nogen reel risiko for, at den pågældende ikke skulle være arbejdsdygtig.

Lovforslaget bygger på en formålsregulering frem for en metoderegulering, og det accepterer vi fra Enhedslistens side, for hvor metoderne hele tiden udvikler sig og der kommer nye til, er formålet med indhentning af helbredsoplysninger fra arbejdsgivers side måske mere håndfast at gå til, nemlig at sortere den dårlige eller skrøbelige arbejdskraft fra.

Der er enkelte problemer i forslaget, som vi heldigvis har god tid til at få klarlagt under udvalgsarbejdet. Jeg tænker her på samarbejdet mellem dette lovgivningskompleks og andre, f.eks. arbejdsmiljølovgivningen, groft sagt hvornår man skal fjerne arbejdskraft, og hvornår man skal fjerne den miljøpåvirkning i produktionen, der kan påføre arbejdskraften sygdom.

Formålet med dette lovforslag skulle være at sikre, at helbredsoplysninger ikke må begrænse lønmodtageren i at opnå eller fastholde ansættelse. Det ville være langt lettere og langt mere ubureaukratisk, hvis vi ganske enkelt sikrede, at der ikke er påvirkninger i produktionen, der kan påføre arbejdskraften sygdom.

Enhedslisten ser et andet problem i modsætningen mellem arbejdskraftens ret til at få en begrundelse for en krævet helbredsundersøgelse og virksomhedernes ret til hemmeligheds-

kræmmeri med hensyn til, hvilke stoffer der indgår i produktionen. Jeg tænker specielt på hele det område, der hedder allergiområdet, som vokser og vokser i disse år, og på, hvilke stoffer der kan være allergifremkaldende, og hvilke stoffer folk kan være allergiske over for. Jeg synes, der her ligger et ret stort område at få undersøgt nærmere.

Så finder jeg det yderst vigtigt og nødvendigt, at lønmodtagerne får en grundig vejledning om, hvad de er forpligtede til og hvad de ikke er forpligtede til i forbindelse med oplysningerne. Står man i en ansættelsessituation, er man altid den svage part. Derfor er det vigtigt, at ansøgerne rent faktisk ved, hvad arbejdsgiverne har ret til at spørge om. Det hjælper ikke meget bare at fastsætte regler for, hvad arbejdsgiveren må spørge om, og hvorfor lønmodtageren kan snakke frit fra leverer om store og små skavanker, der i øvrigt har betydning for arbejdsdygtigheden.

Men der skal ikke herske tvivl om, at Enhedslisten vil tilslutte sig, at der kommer regler på dette område, og vi er positive over for det fremsatte lovforslag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke de partier, som har tilsluttet sig principperne i lovgivningen, og som jeg i hvert fald umiddelbart kan se, udgør de partier et flertal i Folketinget. Det er der sådan set ikke noget underligt i, for det er jo en sag, vi har diskuteret i ganske lang tid.

Den har sit udsping, som det blev sagt fra Socialistisk Folkepartis side, i et SF-forslag suppleret med et socialdemokratisk forslag. Der har været et udvalgsarbejde på grund af, at Arbejdsmarkedsudvalget i sin tid faktisk var enigt om, at det var urimeligt og uhensigtsmæssigt, hvis der fra arbejdsgiverside var så megen interesse for medarbejderens eller en kommende medarbejders arvemæssige anlæg, at det spillede en rolle i ansættelsessituationen.

Kernen i dette er sådan set, om arbejdsgivernes interesse for medarbejdernes ve og vel skal udstrække sig til at finde ud af, om de pågældende måske har en eller anden arvelig sygdom, som de måske slet ikke selv er klar over på det aktuelle tidspunkt.

Det har sådan set været udgangspunktet, og jeg synes, det er glædeligt, at et enigt Arbejdsmarkedsudvalg tog afstand fra, at interessen fra arbejdsgiversiden skulle være så omfattende.